

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

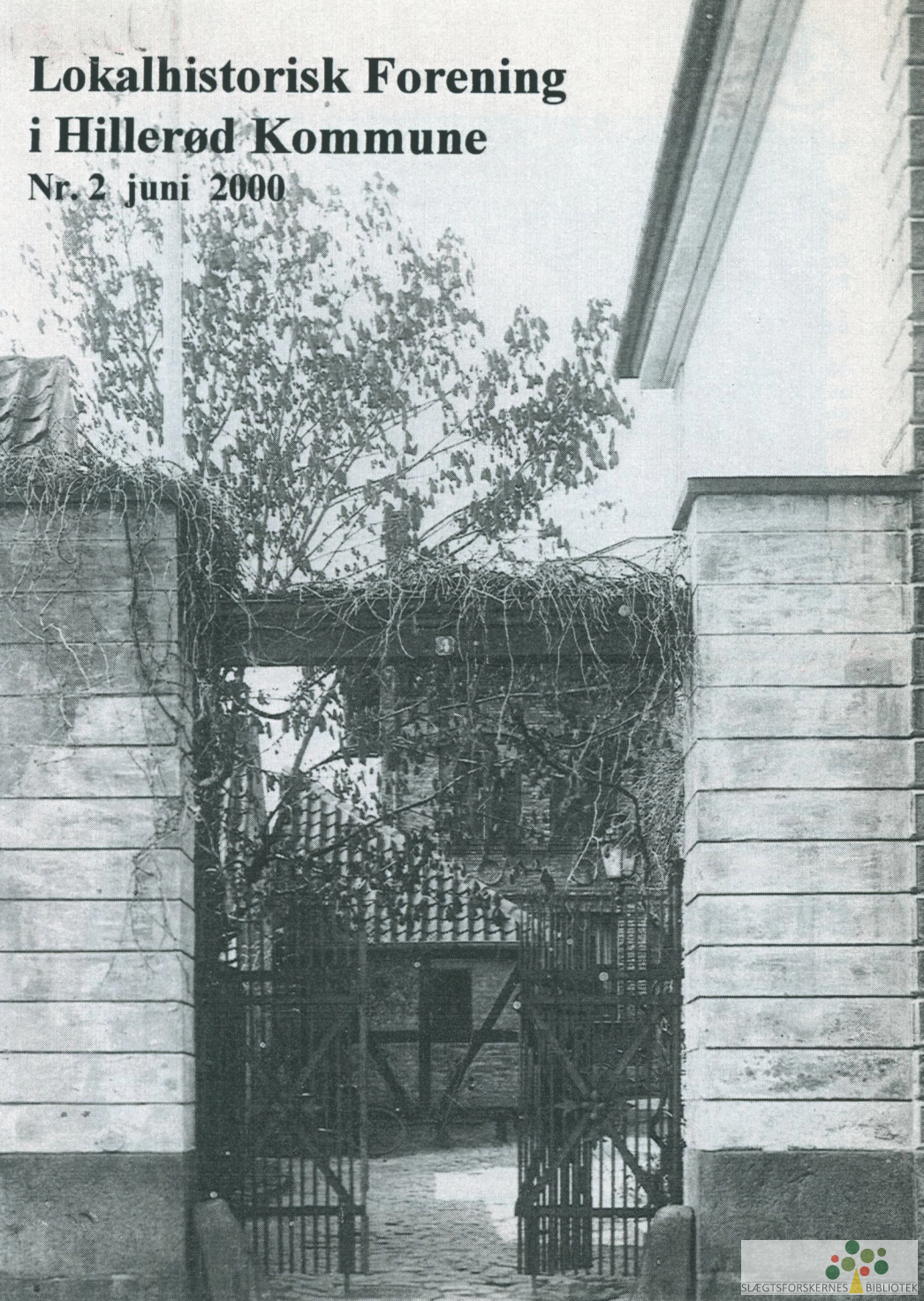
Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Lokalhistorisk Forening i Hillerød Kommune

Nr. 2 juni 2000

Nr. 2 * 15. årgang * 2000

Redaktion:

Eva Holm-Nielsen (ansvarshavende)

Tryk:

Buwi Grafisk ApS

ISSN 0903-3505

Bladet udkommer 4 gange årligt, februar, maj,
august og november.

Stof til bladet sendes til Eva Holm-Nielsen.

Deadline den 10. i udsendelsesmåneden.

Indmeldelse i foreningen sker ved henvendelse til
Inge Elsø eller indbetaling på Gironr. 7 04 46 07.
Pris: 125 kr årligt, 75 kr pensionister og studerende.

Bestyrelsen:

Formand: Margrethe Krogh Sørensen

Hestehavevej 13, 3400 Hillerød

Tlf. 48 26 72 32

Næstformand: Asger Berg

Søren Kierkegaardsvej 1, 3400 Hillerød

Tlf. 48 26 46 89

Kasserer: Inge Elsø

Ørnevej 10, 2970 Hørsholm

Tlf. 45 86 66 76

Sekretær: Eva Holm-Nielsen

Søren Kierkegaardsvej 1, 3400 Hillerød

Tlf. 48 26 46 89

Jørgen Berner

Avang 78, 3400 Hillerød

Tlf. 48 26 06 13

Per Andersen

Skippermosen 19, 3400 Hillerød

Tlf. 48 26 83 89

Lokalhistorisk Arkiv

Lisbet Schacht Hansen

Bakkegade 23, 3400 Hillerød

Tlf. 48 26 95 22

Forside:

Porten til den gamle Frederiksborg Statsskole på Sdr. Banevej i 1940'erne.

Frederiksborg Statsskole 1936-1941

af Elisabeth Ingleby

For folk over en vis alder, der passerer den store, grå bygning på Sdr. Banevej, vil den altid være Frederiksborg Statsskole. Her har vi tilbragt en væsentlig del af vor barndom og ungdom, og den vil for os altid fremkalde et væld af minder.

Statsskolen bestod af mellemskolen og gymnasiet. Eleverne til førstnævnte rekrutteredes fra underskolens 5. eller 6. klasse, alt efter hvor moden man ansås til at bestå den foreskrevne optagelsesprøve. Var man heldig at bestå ildprøven, blev man

optaget som elev i 1. mellem. Disse elever blev kaldt »spirerne« og blev ved årets begyndelse behørigt døbt under vandposten af eleverne fra 2. mellem!

Der var 2 parallelklasser i mellemskolen med 30 elever i hver, så der var mange nye kammerater at stifte bekendtskab med, og de kom fra alle egne af Nordsjælland, således tog flere turen dagligt med toget fra Hundested.

Lige så spændende som kammeraterne var de nye lærere at stifte bekendtskab med. Oven over dem alle stod rektor Ring. Han var en af de smukkeste mænd, jeg har kendt, med sin højde, sin pondus og sit gråsprængte hår og skæg, altid klædt i nobel, stribet habit med guldurkæden over maven. Der stod enorm respekt omkring ham, men han var vist en rar mand.

En anden særstilling indtog inspektør Tvies, hvis opgave det var at opretholde den nødvendige disciplin bl.a. i skolegården. De lærere, jeg stiftede bekendtskab med i 1. mellem var følgende: I Dansk (og senere svensk) havde vi Palle Berg-Sørensen, en engageret og for mig meget inspirerende lærer. Forøvrigt havde drengene ham i gymnastik.

I Engelsk havde vi den muntre frk. Esther Hansen, kaldet »Hønen«, der ved timens begyndelse altid entrede katederet med forespørgslen: »What is the weather like today?«

I Tysk var vi så heldige at have Peter Grove. Han var en multi-kunstner, tegner, forfatter, sangskriver m.m. Hans undervisning blev levendegjort dels af hans tegninger på tavlen, dels af hans mange ordspil. Jeg tror f.eks. således ikke, at nogle af Groves gamle elever har glemt, hvad ulvene tuder på prærien om natten: »Kun ohne og statt kan styre et at«.

Vi havde naturligvis også Grove i Tegning, hvor vi med tegneblokkene bevægede os ud i terrænet mod et udvalgt motiv nær en skyggefuld bænk, hvor Grove i fred og ro kunne nyde sin cigar.

I Fysik havde vi Bernhard Andersen, kaldet »Lille B«, der var

en dejlig lærer og uden skyld i min manglende interesse for faget.

I Geografi og Naturhistorie havde vi lektor Petersson. Jeg husker hans timer med stor glæde, medens vi senere fik Repstock, kaldet »Hvalrossen«, og som forvirrede os totalt ved altid mest at interessere sig for, hvorledes vindene blæste over landene, hvilket ikke fremgik af vore geografibøger - efter vores mening. Han havde den vane, at når han gratulerede en elev, der havde fødselsdag, tilføjede han altid: » - og gid du længe leve må og mange sønner og døtre få, af en ny og bedre race.«

I Matematik havde vi frk. Gottlieb, kaldet »Strop«. Hun var en mager gammeljomfru med hvidt hår og uden forståelse eller sympati for børn. Når vi fik vore hjemmearbejder tilbage, var de overmalede med hendes satiriske bemærkninger til vor løsning af opgaverne. Et af hendes yndlingsudtryk - som blev skrevet meget stort med rødt - var »Pæle Mæle«. Hendes små hårde, magre hænder slog en god bagvendt!

I Historie havde vi Schlanbusch. I modsætning til alle de ovenfor nævnte havde han problemer med at holde disciplin i klassen, og jeg bryder mig ikke om at tænke på, hvad vi fandt på for at drille ham.

I Gymnastik havde pigerne fru Gandil, der behandlede os myndigt, men som vi elskede - i hvert fald jeg - fordi hun vakte vor interesse for folkedans og de dertil hørende egnsdragter, som skolen var i besiddelse af.

I Håndgerning, som aldrig blev mit yndlingsfag, havde vi frk. Myndel, som ved skoleårets udgang kunne fremvise flotte resultater af årets slid med nål og tråd.

I Religion havde vi Asger Poulsen, som drengene forøvrigt også havde i sløjd. Vi mødte senere Asger Poulsen under en forældre-konsultation, da vor datter gik i gymnasiet på den daværende nye Statsskole. Poulsen erklærede indledningsvis, at vor datter klarede sig udmærket i Tysk, og da min mand og jeg har gået i samme klasse på den gamle Statsskole, havde han pludselig to

Skolens lærerkollegium fotograferet i skolegården 1927. I forreste række fra venstre ses Esther Hansen, nr. 3 Einar Gjerløff, Nanna Gandil, nr. 6 rektor L. J. Ring, og nr. 9 Vagn Petersson. 2. række fra venstre Kaj Bredsdorff, Peter Grove, J. G. Repstock, nr. 5 H. Boisen, nr. 7 Chr. Neergaard, L. A. Tvies og Agnes Gottlieb.

gamle elever, hvorpå vi henfaldt til genopfriskning af gamle minder til ærgrelse for ventende »nye« forældre. Min mand var et ug-barn i Poulsens sløjdtimer, hvorfor vi havde stor morskab af, at vort barnebarn mange år senere i en fristil skrev: »Mit bedste fag er sløjt.«

Af øvrige lærere på skolen erindrer jeg lektor Neergaard, hvis søn gik i vor klasse, og hvis særlige status skaffede ham en vis overbærenhed fra »Strops« side, lektor Gjerløff, der var kendt for sit eksplosive temperament, og som senere afløste Tvies som inspektør, lektor Boisen, som efter vor mening balancerede på

gravens rand - efter min mening også fordi jeg havde hørt om ham fra min mors skoletid, frk. Jacobsen og vor sanglærer Elmquist, som måtte lide den tort, at drengene spiste kridt for at blive uegnede til korsang.

Der var i de år ikke store udskiftninger i lærerstaben, dog blev rektor Ring hurtigt afløst af sin absolutte modsætning, rektor H. M. Jensen, kaldet »Hans Majestæt!« Han var en lille, venlig og beskedene mand.

Det monotone skolearbejde blev afbrudt af stærkt traditionelle begivenheder. Der var den årlige forårsudflugt med madpakker til Mariehøj i Hestehaven. Hertil marcherede vi i sluttet trop og tilbragte dagen med leg og boldspil.

Efteråret bød på idrætsdag, hvor vi kappedes dels mod hinanden og dels mod lærerne. Ligeledes om efteråret var der uddeling af valnødder. Når man kom ind ad porten til skolen, blev man mødt af et kæmpemæssigt valnøddetræ, der skyggede godt over cykelstativerne. Når frugterne var modne og pedel Andersen gav tegn, begav alle skolens elever sig ud i skolegården, og eleverne fra 2. g entrede træet for at høste frugterne og slynge dem ud over de ventende i skolegården, der modtog dem med skrig, skrål og slagsmål.

Årets clou må vist siges at være skolekomedien og ballet om vinteren. Komediens aktører var elever fra 2. g, der gik til opgaven med stor alvor og under ledelse af lektor Bredsdorff.

Skoleballet fandt sted på det hæderkronede Hotel Leidersdorff, hvor betænksomme forældre i forvejen havde bestilt bord og det obligatoriske smørrebrød til senere på aftenen. Efter den pompøse indmarch var der frit løb for løjernerne og tid for pigerne til at studere hinandens kjoler, som der var talt så meget om den vinter!

Der var en begivenhed, som vi alle så hen til. Den indtraf i 3. mellem, hvor vi skulle på 8 dages lejrskole i frk. Parkows lejrskole Hvide Klint i Ll. Kregme. Lejrskolen bestod af en

trefløjet, rødmalet træbygning med skov på de 3 sider. Berg-Sørensen med sin spejderånd var den fødte »lejrchef« med fru Gandil som næstkommanderende. I køkkenet herskede fru Olsen suverænt med bistand af det hold, der hver dag blev udtaget til kartoffel- og æbleskrælning.

Under opholdet gjorde vi ekskursioner i oplandet, både i naturen og hos lokale håndværkere. Vi skrev udførlige rapporter om, hvad vi havde erfaret, men fandt også tid til leg, boldspil og sang m.v. En aften havde vi besøg af forældrene og sågar af rektor. Vi var ikke særlig forvante og nød opholdet i fulde drag tilligemed et uendeligt antal af fru Olsens marmelademadder.

Mellemskolen blev smallere som årene gik, nogle forlod den af personlige grunde, medens andre simpelthen dumpede til de årlige eksamener. Når vi nåede 4. mellem, var der nogle, der lod sig nøje med en mellemskoleeksamen, medens andre gik videre i gymnasiet. Tilbage blev af de 2 parallelklasser nok til at danne en realklasse.

Da frk. Gottlieb ikke var kvalificeret til at undervise i matematik i realklassen - hvor vi nu blev tituleret »De« - fik vi i stedet den unge adjunkt Rossing, der forøvrigt senere blev landets yngste rektor ved Tønder Statsskole og senere rektor ved Sangskolen, hvor man venligst så bort fra det faktum, at han ikke havde en tone i livet! Han var en strålende begavelse, der gav meget til sine elever, navnlig hvis deres kemi passede, ellers kunne han ærlig talt være ret bidende i sit vid!

Klasselokalerne i mellembygningen var lyse og venlige, medens de i de 2 fløje kunne være lidt mere skumle. De var alle udstyret på samme måde med solide 2-mandspulter i træ og med blækhus nedfældet i midten. Pultene var anbragt i 3 rækker med front mod katederet og tavlen. Her blev eleverne anbragt i alfabetisk orden, dreng og pige ved siden af hinanden. Jeg kan ikke erindre, at der i de 5 år, jeg gik på skolen, fandt nogen udskiftning sted af inventaret - det var lavet til at holde!

Skolen havde faglokaler for følgende fag: Fysik, Naturhistorie, Geografi, Håndgerning, Sløjd og naturligvis Gymnastik med en lille sal for piger og en stor for drenge. Endvidere var der sangsalen, der blev benyttet ved den obligatoriske daglige morgensang, sangtimerne og den årlige translokation. Endelig var der et lille lægeværelse, hvor vi piger, når vi blev store nok, måtte hente den seddel, der fritog os for deltagelse i gymnastik en gang om måneden.

Skolegården havde et fåtal af bænke, så når der om sommeren blev ringet ud til spiseafkvarter, styrtede alle ud for at deltage i kampen om en siddeplads. Der var naturligvis »Krogen«, men den vidste enhver var forbeholdt eleverne i 3. g. Der opholdt de sig, når de ikke adstadigt spadserede op og ned af skolegården og forstyrrede de yngre elevers lege. Ved skoleårets slutning fandt den traditionelle overlevering sted af »Krogen« fra 3. g til 2. g.

Om vinteren blev der stillet et klasseværelse til rådighed for vor fortæring af madpakkerne. Til at skylle dem ned med, var der under trappen ved hovedindgangen udsalg af mælk, således at man mod aflevering af et i forvejen indkøbt mærke kunne erhverve sig $\frac{1}{4}$ sød.

Der er ting udenfor skolen, som i vore øjne var uløseligt forbundne med skolen. Det gjaldt således den lille »Slikmutter«, der var nabo til skolen. Overfor skolen lå Jul. Jensens Bageri, hvor der er hentet mange »Overskårne« og »Gåsebryster« under foregivende af, at man havde glemt sin madpakke.

Sluttelig vil jeg sige, at selv den fatale 9. april 1940 forbinder jeg med Frederiksborg Statsskole. Vi var denne dag mødt op til sædvanlig tid og stod lidt forvirrede i skolegården ud for opgangen til geografilokalet. Vi skulle have en ung vikar i geografi i første time, og han skulle komme med toget fra København. Da Degenkolv kom ind i skolegården lagde vi straks mærke til hans alvorsfulde mine, og da han begyndte at tale til os, og vi

opdagede, at han græd, blev vi klar over situationens alvor. Denne følelse blev understreget af, at vores klassekammerat, der var søn af byens borgmester, oplyste, at hans far om morgenen havde været i banken for at hæve alle deres penge!

Tilflytter til Hillerød i 1969

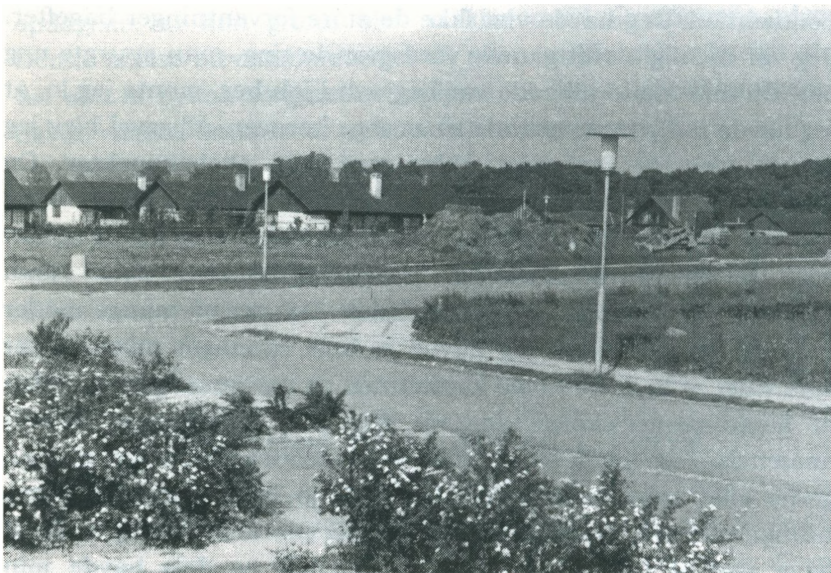
af Lis Skjerna Jacobsen

Jeg var flyttet fra Hillerød i 1941 som 5-årig, og nu skulle jeg så igen vende tilbage til Nordsjælland.¹ Min mand havde fået stilling som lektor ved Helsingør Teknikum og var begyndt allerede i februar, så jeg søgte stilling som folkeskolelærer fra august ved det nye skoleårs begyndelse. Vi var vant til, at den ene måtte have nogen transport til arbejde, så jeg søgte generelt i Nordsjælland og var også rundt for at tale med forskellige skoleledere og -direktører. Der var bl.a. tale om Tikøb og Alsønderup.

I begyndelsen af maj blev der opslået nogle stillinger i Hillerød, som jeg søgte. Den 13. maj blev jeg ringet op og bedt om at komme til møde med skolekommissionen dagen efter. Så blev der jo travlhed. Jeg blev nødt til at tage mine 2 børn med i bilen og mødtes med min mand på Slottets parkeringsplads, hvor han overtog børnene og kørte hjem til Fyn. Jeg var derefter til møde - jeg mener, det var i den bygning ved Torvet, der nu er

politistation. Jeg havde vist ikke de store forventninger bagefter. Jeg var nemlig blevet ganske vred over de ting, man spurgte mig om! Da min mand allerede var begyndt i job her, mente jeg jo, at jeg havde indlysende grunde til at søge herover. Alligevel blev jeg spurgt, om jeg var raget uklar med min skoleinspektør. Og desuden var man meget interesseret i min rolle i sagen med Amdi Petersen (grundlægger af Tvind imperiet). Jeg havde siddet som fælleslærerrådsformand i den kommune, hvor Amdi Petersen var ansat på Kroggårdsskolen. Det var på mange måder en hård periode, men jeg havde jo kun varetaget mine pligter som valgt af lærerne i hele kommunen og var ansat på en anden af kommunens skoler. Jeg fik dog efter nogle dage tilbudt ansættelse, og dagen efter kom der besked fra Helsingør, at man gerne ville ansætte mig der. Det ville jo have mindsket vores transportbehov, men dels følte jeg mig moralsk forpligtet af at have sagt ja tak til en stilling i Hillerød, og dels havde min opvækst efterladt gode minder om bøgeskov og forårets anemoner. Så jeg holdt fast ved Hillerød og skulle efter planen være ansat på Byskolen. Der fulgte en række telefonsamtaler med skoledirektør Lilleør og også med hans kone. Hun havde en evne til at få en til straks at føle sig som hørende til i byen. Forskellige forhold bevirkede imidlertid, at det i stedet blev den kun et år gamle Kulsvierskole, der skulle blive rammen om de næste 27 års arbejde i folkeskolen.

Der var mange ting at overveje, bl.a. økonomien. Det pligtige timetal for en lærer var dengang 32 timer. Vi gik jo også i skole om lørdagen. I 1969 indførte man lørdagsfri i sommerhalvåret, senere blev det hele året. Jeg havde imidlertid haft megen overtid og havde vænnet mig til at have 41 løntimer! Jeg havde 36 katedertimer og derudover reduktion for undervisning på bestemte trin. Så egentlig havde jeg vel nærmest glemt, hvad en lærerløn var. Nu skulle jeg så ned på normalt timetal. Man havde fra regeringens side proklameret, at alt overarbejde skulle

Udgravning til rækkehusbyggeriet på 2. og 4. vej i Alhomparken. Billedet er taget den 11. juni 1972.

være afskaffet i løbet af tre år. Der gik nu ikke så lang tid, før vi igen blev bedt om at klare lærermangel ved at tage overarbejde. Som tjenestemand kunne jeg søge om flyttegodtgørelse, dog kunne jeg som gift kvinde kun få halvdelen betalt, medens en mandlig lærer, der var gift med en ingeniør, kunne få det hele betalt!

Det første store problem blev at finde en bolig. Vi havde hidtil boet i en tjenestebolig på Fyn til kun 125 kr pr. måned.

Det stod hurtigt klart, at det var umuligt at finde en lejlighed, så vi begyndte at se på huse. Det var lidt af et chok at erfare prisniveauet i Nordsjælland. Vi endte med at købe et nybygget

hus i Ålholmparken, der dengang lå i den gamle Harløse kommune, så egentlig var det først ved kommunesammenlægningen i 1970, jeg blev rigtig Hillerødborger. Ålholmparken var et helt nyt parcelhuskvarter, der af Harløse kommune var planlagt meget tiltalende med pæn gadebelysning, brede stikveje og gode parkeringsforhold ved hver parcel. Desuden var der et fint stisystem til den ret nye Ålholmskole - en stor fordel, da vores søn var 6 år gammel. Som noget helt specielt var stikvejene i Ålholmparken nummererede, så vi boede på 2. vej nr. 13. Dette system har man på det seneste forladt, hvilket jeg i grunden synes er en skam, da jeg ikke kender til andre steder, hvor man har haft tilsvarende. Huset kostede 275.000 kr - og var egentlig langt fra, hvad vi havde forestillet os at gældsætte os for. Jeg husker tydeligt samtalen med bankdirektøren i Skjern, hvor vi med svigerfars kaution skulle låne penge til købet. »Ja«, sagde han, »jeg ved jo nok, at priserne er noget anderledes i Nordsjælland, men har I nu tænkt jer godt om, det er jo forfærdelig mange penge!« Jo, vi forudså en periode med sparsommelig levevis, men som for så mange andre bevirkede inflationen på det tidspunkt, at vi efter ganske medbragte vores kort tid kunne opretholde den levestandard, vi hidtil havde haft. Vi unge piger fra Fyn de første måneder og fik senere en sød ung pige fra Græsted. Der kunne jo dengang overhovedet ikke være tale om, at vi som velbjærgede kunne få institutionsplads til børnene. I dag taler vi om *pladsgaranti* - noget sådant drømte vi end ikke om.

Vi frygtede lidt at flytte til det tætbefolkede Nordsjælland, nærmest til København! Det skulle nu vise sig at være ubegrundet. Når man blot holdt sig fra de direkte veje op til Nordkysten, kunne man køre gennem landlige områder uden større trafik. Og Hillerød selv var absolut en provinsby, næsten med et pust af Korsbæk over sig. De første år følte jeg ofte, at jeg var virkelig ny, der var så meget, der var sådan, fordi denne eller

hin kendte person engang havde bestemt det. Eller sådan havde man nu engang altid gjort det i Hillerød. Som handelsby var Hillerød udmærket, man fandt let, hvad man havde fornødent i dagligdagen. Vi var selvfølgelig forvante fra Odense med bredere kulturelle tilbud og større bibliotek. Især det sidste overraskede ved at lide af pladsproblemer. Det er jo kun blevet værre siden, og utallige planer er blevet diskuteret, men her i 2000 er der håb om et nyt og bedre indrettet bibliotek. Min far havde ofte talt om forholdene i årene 1937-1941, hvor han boede her. Dengang lå det på Nordre Banevejens skole og lededes af Anders Uhrskov. Men lånerne måtte ikke selv komme i nærheden af hylderne, de måtte pænt nøjes med at stå ved skranken og se på nogle lister. Derefter kunne man så bede personalet om at hente bøgerne. Mange steder havde far boet, men noget sådant havde han alligevel aldrig oplevet.

Københavns nærhed fik egentlig aldrig nogen betydning. Jeg har stadig en fornemmelse af først at kunne trække vejret helt frit igen, når jeg når ud omkring Lyngby eller Holte. Vi havde også en intens oplevelse af at være lukket inde på en ø. Vi var vant til uden forudgående planlægning at kunne køre på besøg hos bedsteforældrene. Det bestemte vi os derfor for en fredag eftermiddag. Bilen blev pakket med 2 børn, hund m.v. Med færgen over fra Hundested til Rørvig – videre til Odden færgehavn – kun for at få at vide, at alt var udsolgt hele natten igennem, Det samme gjaldt fra Kalundborg. Tilbage til Rørvig, kun for at få at vide, at sidste færge var afgået! Derefter gik turen omkring Holbæk og Roskilde hjem til Hillerød. Og da børnene var båret ind i seng, sad vi der ud på natten – havde kørt mange kilometer og var ingen steder kommet, men vi lærte at reservere plads!

Som nævnt blev jeg ansat ved Kulsvierskolen og kom til møde med skoleinspektør Finn Nygreen. Selv om skolen endnu langt-fra var færdigbygget, var der jo tale om en noget større skole, end

Kulsvierskolens skolebibliotek i 1970'erne. Lis Skjernaa Jacobsen har travlt med at servicere de små lånere.

den centralskole jeg kom fra. Jeg fik et udmærket skema. Jeg blev således klasselærer for den ene af de to 1. realklasser. Jeg havde arbejdet meget med større børn, men ikke haft lejlighed til at føre op til realeksamen. Eleverne i realklassen kom i de første år fra en stor del af Nordsjælland. Jeg havde således elever fra Dronningmølle, Esbønderup m.fl. Kulsvierskolen var startet i 1968 med 1., 2., 3. og 6. klasse. Man holdt i begyndelsen til i nogle bygninger ved Skovledet, men i 1969 var man rykket ind i 3 af de kvadratiske røde murstensblokke. De næste år var præget af byggerod og støj, ligesom problemer med arkitektfirmaer og også økonomien bevirkede at skolen ikke blev

færdiggjort efter den oprindelige plan. Jeg var forholdsvis hurtigt igen kommet ind i lærerrådsarbejde, byggeudvalg m.v. Jeg husker bl.a. de store visioner om en svømmehal.

På nogle punkter var det en overraskelse og en skuffelse at komme til Nordsjælland. På denne helt nye skole var der således overhovedet ikke tænkt på grupperum og ordentlige depot-faciliteter. Jeg havde siddet i byggeudvalg på Fyn og havde ikke drømt om en sådan mangel på en ny skole. En Amtscentral fandtes heller ikke. Kun en ikke for veludstyret fællessamling. I det hele taget kunne det de første år knibe med materialer og pædagogisk inspiration. Senere nød jeg så til gengæld godt af at arbejde dør om dør med den særdeles velfungerende Amtscentral for Undervisningsmidler - ikke mindst efter at jeg i 1970 blev udnævnt til skolebibliotekar. I starten bestod »skolebiblioteket« af et depotrum på nogle få kvadratmeter, og der var 4 ugentlige timer til at betjene det. I 1972 blev fagfløjen indviet. Hermed blev der også mulighed for at indrette det nye skolebibliotek. Det virkede dengang stort og flot, men udviklingen i elevtal, nye undervisningsformer, ny teknologi m.v. har gjort, at man siden har haft alvorlige pladsproblemer at slås med. Som et kuriosum kan nævnes, at skolebibliotekets ikke alt for righoldige bogbestand blev suppleret med bøger overført fra det nedlagte Harløse bibliotek.

På andre måder var det meget let at flytte til Hillerød. Børn og forældre var lette at komme i kontakt med, selv om eleverne mente, at jeg talte meget jysk, 13 år på Fyn havde åbenbart ikke sat sig spor. Jeg lærte mig at passe på ved diktering af ord som »æg« og »væg«! Et godt kollegialt samarbejde på skolen har også betydet meget.

Godt 30 år er gået - Hillerød er stadigvæk »sin egen« - forhåbentlig vil byen fortsat bevare sin identitet.

Lis Skjermaa Jacobsen har skrevet om sin families relationer til Hillerød i *Lokalhistorisk Forening i Hillerød Kommune*, 1999-1.

Et skrædderværksted i Hillerød

af Asger Berg

Gruppebilledet viser personalet uden for »P. Sørensen's Skrædderværksted« i gården til Slotsgade 5, ca. 1915. Dateringen bygger på, at fotografiet er sendt som postkort i august 1915. Firmaet hed da rettelig »P. Sørensen's Enke«, idet skræddermester Peder Sørensen var død i 1896.

På trappestenen genkendes til venstre den ældste søn Hans Peder Sørensen (1880-1932), som var virksomhedens ledende kraft i de år. Foran døren ved hans side står til højre tilskærer Pedersen, der arbejdede for firmaet i mange år. En anden af skrædderfamiliens sønner, Carl Sørensen (1882-1935), ses til

højre for vinduet. Han ledede til sin død arbejdet i værkstedet. Endelig kendes personen yderst til venstre som »store Nielsen«, mens de øvrige svende eller lærlinge ikke kan navngives her. Skulle nogle af læserne genkende nogle af dem, må man meget gerne meddele mig det.

Skrædderfirmaet P. Sørensens Enkes historie er tidligere blevet behandlet i Svend Nielsens *Det gamle Hillerød*, og Lokalhistorisk Forening har i sin Hillerød-Kalender 1997 på opslaget for april måned vist et gruppebillede af skrædderværkstedets personale den 23. maj 1897, ligeledes optaget i gården til Slotsgade 5.

Sommerlæsning fra Lokalhistorisk Forening

Gader og veje i Hillerød Kommune indeholder forklaringer til de ca. 400 gader og veje i kommunen, som er lokalhistorisk interessante. Bogen er rigt illustreret med gamle fotos og kort. 120 s. Pris 148 kr.

Højskole i Hillerød i Hundrede År redegør for Grundtvigs Højskole Frederiksborgs historie på baggrund af arkivalier, der ikke tidligere har været benyttet. Bogen er rigt illustreret. 64 s. Pris 35 kr.

Fra den gamle gæstgivergård er barndomserindringer fra Slotskroen. Bogen giver et levende billede af livet i Hillerød i 1850'erne, både af dagligdagen på kroen og af Hillerød som residensby med Frederik VII og grevinde Danner. Bogen er illustreret i s/h og farver og forsynet med omfattende noter. 56 s. Pris 128 kr.

Bøgerne kan købes i boghandelen, på Hillerød Bibliotek eller ved henvendelse til foreningens kasserer, Inge Elsåe.

Indhold

Frederiksborg Statsskole 1936-1941	3
<i>af Elisabeth Ingleby</i>	
Tilflytter til Hillerød i 1969	10
<i>af Lis Skjerna Jacobsen</i>	

KONTINGENT FOR 2000

Brug vedlagte girokort!

FORENINGEN STØTTES AF

C. A. Andersen malerfirma - Statsautoriseret Revisionsaktieselskab Ernst & Young - Den Danske Bank - Det Nationalhistoriske Museum på Frederiksborg - Dines Jørgensen. Rådgivende ingeniører - FO Arbejdernes Fællesorganisations Byggeaktieselskab - Buwi Grafisk ApS - Hillerød Bibliotek - Hillerød Borgerstiftelse - Hillerød Industri- og Håndværkerforening - Hillerød Kommune - Høvelt Electric - Lokalbanken - Nykredit - Reklamefotograf Henrik Knoblauch - Ristorante La Perla - Toyota Hillerød - Ullerød Brugsforening - Unidanmark-fonden

Buwi Grafisk ApS

- Brochurer
- Foreningsblade
- Sange
- Kontortryksager
- Årsberetninger
- Sort/hvid kopiering
- Farvekopiering
- Visitkort

Vognmarken 3 · Postboks 74 · 3200 Helsingør
Tlf. 48 79 60 10 · Fax 48 79 85 63 · E-mail buwi@buwitryk.dk